

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anŭ 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N°. 81.

Joi 11 (23) Aprilie

1885.

Brașovŭ, 10 (22) Aprilie 1885.

Multŭ s'au mai cumpănitŭ de unŭ timpŭ încôce de câtră pressa europeană sorții păcii și ai rășboiului și după ce a cursŭ cernela șirôie 14 zile întregi, producândŭ cele mai varie combinațiuni și păreri pro și contra, sosesc ca o dușă rece pentru combatanții păcii nu mai puținŭ ca și pentru aceia ai rășboiului, scirea surprindătoare, că de 14 zile încôce fatala cestiune a Afganistanului n'a înaintatŭ cu nici unŭ pasŭ spre resolvarea ei.

Va să dîcă stămŭ totŭ acolo, unde amŭ statŭ înainte cu 14 zile și din nou putemŭ să începemŭ a numără pe degete ca să ghicimŭ de va fi pace sêu resbelŭ.

Noi însă nu ne vomŭ pune pe ghicite, ci vomŭ resumă în scurtŭ impresiunile și scirile cele mai noue, de cari se agită lumea cea mare politică.

Înainte de tôte trebuie să accentuămŭ opiniunile, ce au devenitŭ, amŭ putea dîce, generale în privința situațiunei și a intențiunilor celorŭ doue mari puteri, cari stau ađi față în față, măsurându-se cu ochii una pe alta din creștetŭ până 'n tâlpi.

Părerea generală este, că Anglia, vedându-se izolată de tôte puterile, după ce a respinsŭ și alianța ce i-a oferit-o Italia, ar dori să pôta încungiură rășboiulŭ și este gata a face concesiuni însemnate Rusiei, dăr numai până la unŭ punctŭ ôre care, până unde crede, că o pôte face, fără a-și vătămă prestigiulŭ, de care se bucură în Asia. Rusia de altă parte se află într-o situațiune multŭ mai favorabilă nu numai politică ci și geografică și de aceea voesc rășboiulŭ și este decisă a renunță la elŭ, numai în schimbulŭ unorŭ, concesiuni fôrte însemnate. Ba, de faptŭ Rusia a și intratŭ în ofensivă, atacândŭ pe Afganŭ la 30 Martie a. c. Dăr și basa militară de operațiune a Rusiei oferă acestei puteri multŭ mai mari avantaje, așa că este din ce în ce mai greu de a află unŭ modŭ convenabilŭ de împăcare cu Anglia.

După cum se anunță din Londra „Cores-

pondenței politice,“ în cercurile englese nu se pune atâta greutate pe aceea, că Rusia voesc să ocupe Penșdehulŭ, ci pe împrejurarea, că posesiunea acestui punctŭ va avé numai atunci prețŭ pentru Rusia, decă acesta va ocupa totdeodată și podulŭ dela Phul-i-Khisti și localitatea Aktepe, care domină văile dela Murghab și Kușk și care forméză adevărata basă de operațiune pentru ocuparea militară a Heratului. Aceste doue puncte și nu punctulŭ Penșdeh forméză dificultatea, deôrece Rușilorŭ câtŭ și Afganilorŭ le este bine conosciutŭ, că celŭ ce este domnŭ peste Phul-i-Khisti, este domnŭ și peste Heratŭ.

Detailurile acestea trebuie să le dămŭ cu rezervă, deôrece se baséză mai multŭ sêu mai puținŭ pe informațiunii nesigure.

Ajunge însă că suntŭ puncte de diferență însemnate în jocŭ și că prin urmare soluțiunea pacifică a certeii dintre Anglia și Rusia este din nou pusă în cestiune.

E caracteristicŭ că tocmai foile germane, cari trebuie să fie celŭ mai bine informate, devôltă nŭ mare pesimismŭ și că tocmai aceste foi accentuéză, că Rusia nu se va mulțumi cu una cu doue și nu va face nici o concesiune Angliei.

CRONICA POLITICĂ.

Foile din Londra, care până eră-ălaltăerŭ totŭ mai credeau, că rășboiulŭ ruso-inglesŭ se va evita, își exprimă acum temerea, că cabinetulŭ inglesŭ cu greu va puté cedă pretențiunilor Rusiei. »Daily News« declară, că șgomotele despre cedarea Penjdehului și altorŭ puncte afgane Rusiei suntŭ luate din vântŭ și îndemnă pe Anglia să-și continue înarmările militare. În același timpŭ se spune, că raportulŭ lui Lumsden despre încăerarea dela Penjdeh a sositŭ în Londra și că consiliulŭ de miniștri s'a și intrunitŭ, ca să ia o hotărîre, fiindcă, după cum spunŭ foile englese, acestŭ raportŭ diferă cu totulŭ de raportulŭ generalului rusŭ Komarov. Se mai dîce, că Anglia nu mai voiesce să lase timpŭ Rușilorŭ de a se înarmă. Pôte că în vederea rășboiului, ce nu se pôte evita, voiesce și ministrulŭ rusŭ de esterae, d. Giers, să se retragă; elŭ vede că partida militară rusă câștigă totŭ mai multŭ terenŭ. Cei din Berlinŭ și acum încă

caută să arunce tôte vina pe Englesŭ, că ei arŭ fi de vină, de a ajunsŭ atâtŭ de departe încordarea cu Rusia.

Mari temeri esistă atâtŭ în Berlinŭ, câtŭ și în Petersburg, că isbucindŭ rășboiulŭ anglo-rusŭ, Polonia se vorŭ revolta. Din Londra și Paris au sositŭ în Berlinŭ sciri, cari adevarescŭ că esistă în Polonia uneltiri secrete în contra Rusiei, după cum e informatŭ și »Köln. Ztg.« dăr se observă în același timpŭ, că isvorulŭ acestorŭ uneltiri nu se află în Anglia, ci în prima liniă în propaganda socialiștilorŭ poloni fără patriă, cari în momentulŭ de față au găsitŭ în Varșovia terenŭ favorabilŭ pentru activitatea lorŭ. O broșură polonă, care a produsŭ mare senzațiune și despre care se vorbesce și în »Gazeta Narodova«, acuză atitudinea dușmană a opiniunei publice în Europa față cu Polonia. Cu deosebire li se impută Polonilorŭ, că suntŭ strînsŭ legați cu socialiștii, cari turbură pacea și liniștea Europii. Scirile acestea însă despre mișcările Poionilorŭ au lipsă de confirmare.

Guvernatorul generalŭ alŭ Caucasului, principele Donducov Corsacov, s'a dusŭ la Bacu, pentru ca să cerceteze la față locului plânsorile locuitorilorŭ din Lencoranŭ, pe cari li bântue tare tâlharii. Provincia Lencoranŭ, care s'a încorporatŭ cu Rusia după rășboiulŭ ce l'a purtatŭ la 1828, se întinde dealungulŭ țermurelui sudvesticŭ alŭ mării caspice până afundŭ în posesiunile persice. Ea a avutŭ de a suferi multŭ din partea tâlhariilor din timpurile cele mai vechi. Procesele, cari se născu din cauza acesta, le judecau parte tribunalele persice din Teheranŭ, parte tribunalele rusesci din Lencoranŭ, fără să fi datŭ această pricină la diferențe între amândoué guvernele. Numai acuma, după ce Persia s'a opusŭ la ocuparea transitorie a Ascabadului de câtră Ruși, pare a fi decisă Rusia, d'a nu mai suferi negligența autorităților persiane dela graniță, cu atâtŭ mai vortostŭ cu câtŭ se crede tare, că tâlharii trecŭ peste hotară cu învoirea acestorŭ autorități. Câtŭ timpŭ va petrece guvernatorul generalŭ în Bacu, se vorŭ face exerciții militare în tabăra dela Bacu. După aceea principele Donducov Corsacov se va duce cu vaporulŭ la Petrovsc, unde se construesce unŭ portŭ de rășboi și unde se va termina calea ferată la Vladicavcasŭ.

Serbarea lui Metodiŭ și Cirilŭ în Petersburg.

În ședința festivă de la 19 Aprilie n., ce a aranjat-o reuniunea de binefacere din Petersburg, cu ocașiunea serbării milenarului lui Cirilŭ și Metodiŭ, au luatŭ parte Giers, Vlangali și alți miniștri, mulți generali ș. a. Discursulŭ lui Risticŭ, fostulŭ ministru președinte sêrbŭ, a

FOILETONŪ.

Constantinŭ Alexandru Rossetti.

Marele bărbatŭ de statŭ, publicistulŭ românŭ care de unŭ jumătate de secolŭ a luptatŭ cu condeiulŭ, cu cuvântulŭ și cu fapta pentru drepturile Românilorŭ, Constantinŭ Alexandru Rossetti nu mai este. Duminecă în 7 spre 8 Aprilie la miezulŭ nopții și-a datŭ românesculŭ sufletŭ.

Constantinŭ Alexandru Rossetti, acestŭ mare agitatorŭ alŭ Românilorŭ, era descendintele unei vechi familii boeresci române și s'a născutŭ la 1816 la 2 Iunie în Bucuresci. Încă de tînărŭ a intratŭ în viața publică. La 1840 a fostŭ numitŭ prefectŭ de polițiă la Pitești, de unde a fostŭ chematŭ ca procurorŭ pe lângă tribunalulŭ de Ilfovŭ.

La 1843 a plecatŭ la Parisŭ, de unde întorcându-se în țără la 1846 s'a căsătoritŭ cu d-șora Maria Grant, sora secretarului generalŭ alŭ consulatului inglesŭ din Bucuresci. Dșora Grant era nu numai una dintre cele mai culte și bine educate, dăr întrunea cele mai nobile calități, și din momentulŭ, în care a devenitŭ soția brigului revoluționarŭ românŭ, n'a încetatŭ unŭ momentŭ de a lucra împreună cu soțulŭ sêu pentru recăș-

tigarea drepturilorŭ și a libertății patriei române. Dôamna Maria Rosetti pretutindenea în țără și în esiliu a înduratŭ alătura cu soțulŭ ei suferințele vieții, și încă din frageda se tineretŭ stătea departe de petrecerile șgomotoșe ale salônelorŭ boeresci, ale lumii celei mari, care nu cunôsce omului alte drepturi, de câtŭ numai în a-i fi supusŭ necondiționatŭ.

Totŭ cam în acelŭ anŭ, C. A. Rosetti, pentru a da exemplu fiilorŭ de boeri, nu s'a sfiitŭ de-a se coborî de pe cea mai înaltă tréptă boerescă și a intra în rândulŭ ômenilorŭ muncitorŭ, deschidândŭ prima librărie română, și primŭ a fi alesŭ staroste alŭ corporațiunii comercianțilorŭ din Bucuresci.

Când la 1843 au vădutŭ lumina zilei »Ceasurile de mulțumire« ale poetului C. A. Rosetti, Muntenia n'avea decătŭ vr'o câteva județe și chiar și acestea erau încadrate pe charta Europei ca făcândŭ parte, sub numirea de principatulŭ Valahiei, din imperiulŭ otomanŭ. Românii de peste Milcovŭ asemenea nu se găseau mai bine în vasalulŭ principatŭ alŭ Moldovii, și clasele dirigente din ambele țeri surori în mare parte erau înstrăinate și în sêmțăminte și în creștere, și prea puținŭ le păsă de sôrtea neamului românescŭ.

În mijloculŭ acestorŭ cumplite suferinți, în cari se frământa poporulŭ românŭ, s'a născutŭ la 1848 în Bucuresci »Prunculŭ românŭ«, care prin glasulŭ părinteii

sêu C. A. Rosetti cerea: »unire, dreptate și libertate« pentru națiunea română.

Invasiunea Rușilorŭ și a Turcilorŭ a năbușitŭ încă în fașă glasulŭ »Pruncului românŭ« și devisa, cu care s'a născutŭ, se pare în mare parte a nu fi nici astăzi o faptă împlinită.

Esiliulŭ bătea la ușă și C. A. Rosetti trebuia să plece, pentru a mânca pâinea amară a străinătății și care materialicesce l'a și ruitatŭ cu desevôșire, rămânândŭ însă pentru elŭ dorința și voința neclintită ca stânca, de a lucra fără asêmpêrŭ pentru țără și națiune. Astfelŭ aședându-se cu familia sa la Parisŭ, printr'o muncă încordată, fără pregetŭ, ingrată și neresplătită, a deșteptatŭ în cele mai influente și competente cercuri ale scriitorilorŭ și publiciștilorŭ francesi simțăminte de frățescă iubire pentru poporulŭ românŭ.

La anulŭ 1857 s'a reintorsŭ în țără și ca membru alŭ »Divanului ad hoc« a eselatŭ în stăruintele sale românesci pentru mărirea patriei române și totŭ atunci, pentru a da espresiune aspirațiunilorŭ de dreptate și libertate ale Românilorŭ, a fundatŭ țiarulŭ »Românulŭ«, care prin colaborarea mai multorŭ bărbați distinși în scurtŭ timpŭ s'a înălțatŭ la primulŭ rangŭ între țiarele române și a devenitŭ organulŭ aspirațiunilorŭ țerii întregi. În totŭ cursulŭ timpului diarulŭ »Românulŭ« se

fostu salutat cu entuziasm. Cu aplauze a fostu întem-pinat și discursul profesorului Lamanski, care vorbi pentru întinderea poporului slav de la Marea ghe-tosă până la Muntenegru, la Marea adriatică. Lungi telegrame din Muntenegru și de la exmitropolitul Mihailu au fostu cetite și viu aclamate.

Ristici, care a răspuns în limba franceză la pri-mirea ce s'a făcutu deputațiilor slave din Galiția, Ser-bia, Muntenegru, Bulgaria etc., duse între altele:

„Suntu fericit, că voi fi în pozițiune se exprimă personalu M. Sale Țarului recunoștința de care e plină inima mea. Noi toți ne aducem aminte de jertfa ce au adus-o Rușii pentru independența Sârbilor. Aceste amintiri pline de gloriă nu voru dispăre niciodată din memoria Sârbilor, măcar că distanța dintre Serbia și Rusia este mare. Am părăsit Serbia în mijlocul primăverii și aci amu aflatu erna cea rece, cu care totuși contrastază cu norocire călduroasă și cordiala voastră salutare. Sunt vesel, că am ajuns în presera festivității, care e des-tinată a restabili cea mai mare unire posibilă în lumea slavă.”

Serbarea lui Metodi face pe foia rusă „Novoje Vremja” se scrie, că mulți reprezentanți slav, cari în 1867 au fostu în Moscva, și simpatie ce există aci la Neva pentru Slav în genere, facu din Rusia cen-trul viitoare uniri slave. „Novosti” spune cu această ocaziune, că inzadar se silescu Germanii să abată atențiunea Rusiei de la peninsula balcanică, care nici o-dată nu pôte deveni germană. Problema culturală a Ru-siei în Asia centrală nu eschide interesele ruse în pe-ninsula balcanică.

Procesul din Deva.

(Raportul specialu alu „Gaz. Trans.”)

Deva, 20 Aprilie 1885.

În procesul criminalu intentat pentru delictu de agitațiune contra dlui Dr. Avramu Tincu, avocatul în Orăștia (tață cu soțulu său Ioane Papiu, protopopu gr. or. în Deva, s'a sistat orice urmare), pertractarea finală s'a început aci la 9 ore înainte de ameli.

La pertractare au asistat mulți din locu și cu deo-sebire de pe la Orăștia. Tribunalulu s'a compus din Franciscu Solyom Fekete ca președinte, Mihailu Kende-resi și Belá Mihály ca juđi votanți, Notaru B. Herszényi, ér ca acusatoru publicu Nicolau Solyom subprocuroru. Pertractarea a decursu în limba maghiară — căci notarulu și subprocurorul nu știu nimic românesc, — acusatulu și martorii români, au datu răspunsurile lor în limba română, — președintele și juđii cunosc limba română. Acusatulu și-a luat de apărătoru pe d. Dr. Lazaru Petco, avocatul în Deva.

Enunțându președintele începerea pertractării finale, în scurte cuvinte a spusu obiectulu și scopulu pertractării de aci, — apoi adresându-se cătră acusatulu i-a pus întrebările generale. Procurorul resumându motivele din actulu de acușiune, cere introducerea procedurii de documentare, după care președintele pune acusatulu mai multe întrebări speciale și anumite:

Președintele: În decursulu cercetării ați recunoscutu, că ați participat la conferința Românilor ținută în Deva la 10 Martie 1883?

Acusatulu: Da, și recunosc și astăzi.

Preș.: Cine a conchiatu acea conferință și ce activitate ai avut d-ta acolo?

Acus.: Conferința, după câtu imi aduc aminte, s'a convocat prin D-lu Ioane Papiu și alți inteligenți români din Deva, ér eu am făcutu unu adausu la propunerea d-lui George Secula.

Preș.: Ce a fostu obiectulu desbaterei în acea conferință?

Acus.: Obiectulu principalu a fostu consultare și decizie asupra celor de făcutu în privința proiectului

de lege, referitoru la instrucțiunea în școlile medie și în-aintatu dietei din Budapesta.

Președintele arată apoi pe scurtu din faziunea acusatului, cum s'a constituitu biroulu conferinței, amintesc de propunerea făcută de d. G. Secula, arătându cum s'a primitu acea propunere și spre a dovedi, că propunerea acusatului nu s'a ținutu de obiectulu acelei conferințe, îi pune întrebarea:

Preș.: Pentru ce v'ați abătutu dela obiectu?

Acusatulu: Pentru că în urma conferinței din Sibiu s'a făcutu unu memorandum și foile maghiare au atacat vehementu acelu memorandum, susținendu, că Români și în deosebi poporul român nu consente cu cele ce sunt în memorandum, mai departe, că numitele diare diceau și aceea, că poporul român nu consente cu cele ce scriu diarele române. Am aflatu deci la timp a face adausulu, ca să dovedescu contrariulu, și am motivat acelu adausu precum s'a recerutu.

Preș.: Sciut-ați d-voastră, ce veți vorbi în acea conferință?

Acus.: Nu, căci nu m'am preparat?

Preș.: Ce ați ținutu relativu la anii 1848?

Acus.: Eu am enumerat numai evenimente dela 1848 până în zilele noastre, pentru ca publiculu să fiă în curentu cu faptele întemplate.

Președintele: Dusa-i d-ta, că Maghiarii ar fi pututu învăța destulu în anul 1848?

Acusatulu: Eu am luat anul 1848 ca o epocă, de când și pentru Români s'a începutu o nouă eră (aci președintele a întreruptu pe acusatulu dîcîndu, că anul 1848 a fostu epocalu pentru toți de o potrivă, că atunci Ungurii au eliberat pe iobagi din servitute, — așa dară acea e epocă însemnată pentru tote naționalitățile din țera) și am venit până în zilele noastre, arătându prin ce faze au trecut luptele Românilor. Negu însă, că așu fi ținutu aceea, că Maghiarii ar fi pututu învăța destulu în anul 1848, amu ținutu numai că Maghiarii a pututu învăța de atunci încoco, dér nici aceste nu le-amu ținutu cu scopu dușmănosu, nici pentru a agita.

Preș.: Cuprinsulu vorbirei d-tale a avut de scopu, ca mai vortosu la plebe și în ascultători mai puțin picipetori să stărnesc ura contra națiunei maghiare?

Acus.: Scopulu acesta nu l'u recunosc. Eu am intonat numai, că ce e alu nostru nu vomu dá de bună voiă, nici nu ne atingem de ce e alu altuia, prin urmare aceste nu pot vătăma pe nimeni. Trebuie să observu, că în acea adunare nu a fostu plebe, care se nu pricepe ceea ce am ținutu eu, ci a fostu unu însemnatu număr de inteligență, ér din poporu mai alesu fruntea sâtenilor. — Că vorbirea mea a fostu primită cu aprobări șgometose, nu pôte fi vătămatoru. Deci negu că așu fi agitat.

Președ.: Ai ținutu, că epoca acesta de aci e mai rea, decât cum a fostu absolutismulu, că atunci cel puțin nu s'a atinsu nimeni de limba română.

Acus.: Am ținutu și o susținutu ca convingerea mea.

Preș.: Ai ținutu, că legile aduse și sancționate de Maiestatea Sa nu se respectă și guvernulu prin tote mijlocele se încercă a le elude și nu le aplică?

Acus.: Da, și ca să dovedescu ecésta, m'am provocat la mai multe fapte, — m'am provocat între altele și la aceea, că unde Români sunt în majoritate, aru trebui să se respecte și pretensiunile lor, că Români nu se aplică la oficii amesurat numărului lor și a sarcinilor ce pörtă, apoi m'am provocat la legea de naționalitate și altele. (Va urma)

SCRILE ȚILEI.

Miseria din Ungaria face mari progrese, așa că multe familii din comitatulu Oedenburg emigră în America. Deja a emigrat unu mare număr de familii din comunele Dörf, Piringsdorf și Drassenmarkt.

Casina națională maghiară din Deva s'a făcutu membru ordinaru alu reuniunei ardelen de maghiarisare din Clușiu.

Din Deva ni se comunică, că p'acolo pomii au înflorit și se speră că anul acesta va fi bogat în pome.

—0—

Totu de acolo ni se scrie, că inspectorulu de dare a cerutu să esecute averea imobilă a mai multor res-tanți de dare. Unde voru ajunge lucrurile cu atâtea esecțiuni?

—0—

Riulu Raab a eșit din albia sa, rupendu valurile de pământ, ce se ridicaseră spre a impede inundarea. În întindere de 40 stênjini și cauzându mari pagube. Comuna Șobor stă sub apă. De asemenea alte șapte comune vecine au suferit mari stricăciuni. Apa a pătunsu chiar în case, ér séménăturile le-a nimicitu.

—0—

Fișpanulu comitatului Bistrița-Năsăudu, br. Dessid. Banffy, a fostu numit de ministrulu Trefort comisaru ministerialu în comisiunea administrativă a fondului scolaru și stipendiaru din Năsăudu. În această calitate, Banffy va face o cercetare specială.

—0—

Din Cernăuți se scrie cu data 18 Aprilie n. următorele: Orașulu comercialu Visnițu stă de ér în flacări. Au ars cu desăvârșire 140 de case. Scăparea a fostu cu neputință. S'au întemplat o mulțime de nenorociri. Lipsa și miseria celor loviți de acestu flagelu nu se pot descrie.

—0—

Postulu de magistru postalu în Felső-Csertes, comitatulu Hunedorei, e de ocupat pe lângă o cautiune de 100 fl. Léfa anuală e de 150 fl., paușal de cancelariă 40 fl. Petițiunile se voru adresa în timp de 3 săptămâni la direcțiunea poștelor din Sibiu.

—0—

Din Olmütz se scrie, că sergentulu Vrba din reg. 3 de infanterie a împușcatu la 17 Aprilie n. cu unu revolveru asupra sergentului majoru Mathias, atingendu-i glonțulu numai uniforma. Atenatorulu a fostu arestat și datu judecării.

—0—

„Posta” din Galați comunică, că în Tulcea s'a serbatu milenariulu lui Ciril și Metodi. Caracteristicu este, că cei cari au întocmit această serbare sunt d-nii Teodoroff și Dimitroff, consilierii comunali și județeni, adevărați funcționari români!

Testamentul lui C. A. Rosetti.

Bucuresci. Anulu 1884, 29 Sept (11 Oct.)

Acum vre-o cinci ani am scrisu unu testament. Elu era și personalu și politicu.

Acelu testamentu a ars și s'a dispărutu, ca multe alte obiecte, în incendiulu de care am fostu bantuitu la 25 Ianuariu trecut.

Acum nu mai facu unu testament, scriu numai aci câte-va cuvinte pentru ai mei.

Esprimu soției mele simțemintele mele de recunoștință pentru fericirile de totu felulu, ce m'i a datu pe totă ținuta și pe totă ora, dela 31 Augustu 1847 și până acum.

Totdeauna bună și dulce pentru toți; totdeauna ertătoare pentru toți; totdeauna devotată pentru toți; totu-deuna senină, a răspândit în juru lumina și căldura adevăratei virtuți și adevăratei fericiri: aceea d'a lucra, d'a iubi, d'a erta, d'a se sacrifica, fără a cere altă răspaltă de câtu mulțumirea d'a învelui pe toți cu nesfârșita ei iubire, pentru a le indulci orce suferință fisică și morală. Ea m'a făcutu să iubesc viața pentru a putea să facu, ca prin faptele mele să merit a fi în-

la putere, fie în opozițiune, n'a deviatu nici câtu e negru sub unghiă dela programa din 1848.

Rosetti, prin talentulu său, prin tactulu, energia, credința în vitalitatea poporului român, și prin ageră lui pătrundere și prevedere în tote cesiunile politice, a devenit capulu partidei naționale liberale din România.

Ca diarist în timp de o jumătate de seculu, împreunându talentulu literatulu cu alu publicistulu, a exercitat cea mai mare putere atrăgătoare asupra publiculu. Activitatea diaristică, care consumă atât de repede talentulu și tocește așa de iute gândirea, n'a fostu pentru acestu bărbat estraordinaru decât unu isvor de întărire spirituală și de puteri nesecate pentru luptele viitoare.

La 1866, când cu detronarea Domnului Cuza, inima și sufletulu conspiratorilor compus din capii tuturor partidelor, între cari erau și prințulu Dumitru Ghica, Lascar Cărgiu, Manolache Costache Epureanu etc., a fostu C. A. Rosetti.

În ajunulu războiului din valea Dunării dela 1877, când cei mai mulți omeni politici nu sciau pe care cale să apuce, în consiliulu cel mare ținutu la Palatul Domnescu unii propunéu să se retragă armata la munți, alții să se cêră intrarea în țera a Austriacilor, numai singurul C. A. Rosetti a fostu, care a susținutu susu și tare, ca să primescă ténêra armată botezulu de focu și alătura cu Rușii să opereze independentu sub drape-

lulu naționalu și sub comanda supremului ei comandant M. S. Carolu I.

Ținându-se totu atunci o întrunire de deputați și senatori la „Otelulu Herdan”, C. A. Rosetti, combătendu părerile de neparticipare la războiu, între altele a ținutu și următoarele: „Astăzi națiunile nu-și mai câștigă și nu-și mai păstrează drepturile stându și milojindu-se ca cerșitorulu la răspântia cu căciula în mână.”

„La 1848 amu fostu de părere să ne batem spre a opri intrarea Rușilor. N'ați voit și numai lupta pom-pierilor a scăpatu onora națională și ne-a datu temeiu, pentru ca în esilu să apărăm drepturile țerii. La 1854 am cerutu să luăm parte la lupta din Crimeea ca și Piemontulu. N'ați voit și ceeace a câștigat Piemontulu după acelu războiu arată ce mare greșală ați făcutu. La 1859 preocupări micu au făcutu să scăpați ocaziunea pentru împlinirea mării noastre aspirațiuni, pentru care va trebui să mai vârsați șiroie de sânge românesc. Acumu la 1877, priviți-vé în oglindă și coborându-vé în consciința voastră de Români, nu simțiți că vé vine să vé scuipați în față?”

Obiecțiunile principale, cei-se făceau, erau că vomu fi bătuti. Rosetti însă reflectă cu o argumentațiune puternică, că chiar bătuti se fimu, băieții noștri

se voru bate bine și acestu capitalu politicu trebuie României.

Rosetti avea atâtea încredere în plugarulu român soldat, încatu pe corpurile de „Dorobanți” punea speranțe mai mari decât pe armata permanentă. La trecerea oștirii peste Dunăre, Rosetti era de față și ținuta Dorobanților, cari până să defileze înaintea Regelui veneau ținendu fiecare nevasta de după capu și copilașii săi de mână, părăsindu-i numai când se apropiau de Regele, Rosetti a declarat în fața întregului stat majoru neîncredetor: „Aștia au să ne facă cinste.”

Acestu cuvântu, care a fostu confirmat prin fapte, dovedescă câtu de mult și câtu de bine cunosccea Rosetti pe opincarulu român, pentru care totă viața lui a luptat. C. A. Rosetti în cesiunile internaționale aparține așa numitorulu politici-reali. Căută prin tote mijlocele și prin cel mai fin și dibaci tactu politicu, ca să folosescă țerii și poporului român.

Intruna din zile, consululu unei mari puteri sondându pe Rosetti asupra aspirațiilor lui de unitate națională, Rosetti îi duse:

„D-ta doresci, ca țera d-tale să fie mai mare, mai tare și mai fericită decât tote celelalte.”

„Negreșitu.”

bitu de densa și pentru ca să pot să sorbă fericirea ce inteligența, bunătatea și dulcea ei veselie răspândește în jurul. Dacă suferi de plecarea mea, este numai pentru durerea ce-ți va da această despărțire. O rog dar a face pentru mine și sacrificiul d-a-și domni durerea, pentru a urma d-a răspândi seninătatea în giurul alor noștri. Cred că fiii și ficea ei vor lupta cu tăria pentru a o face să nu simță un minut măcar, că nu mai sunt lângă densa; cred că printr-o necurmată blândețe vor mângăia-o.

Esprimându-i din nou simțăminte mele de admirație, de iubire și de recunoștință, o rog ca împreună cu fia și fii noștri să împlinescă ultimele mele rugăciuni:

Să nu se facă pentru înmormântarea mea nici o ceremonie.

Totul să se facă cum s'a făcut și cu Mircea.

Un singur preot de mir.

Carul simplu cu doi cai.

Nici un doliu, nici în camere, nici la poartă, nici chiar pe cai.

Nici o invitație, ci numai un simplu anunț prin țiar fără invitație.

Nici o paradă și nici gendarmi. Poliția să fie sigură, că lumea n'are trebuință de gendarmi, pentru ca bunacuvința să fie respectată.

Acum o dureră pentru mine cestiune materială.

Am datorii. Sper că amicii, cari vor după incendiu să facă o subscripție pentru a-mi dăruia o casă, vor face ceva pentru a se plăti aceste datorii. Dacă nu, soția și fii mei vor tipări câte vor găsi din scrierile mele, și poate că publicul le va cumpăra, pentru ca să plătescă datoriile ce cu adăncă durere silită am fost să face *).

Am luptat cu tăria pentru naționalitate și pentru libertate, dar fără cea mai mică ură pentru nimeni. Rog dar, ca cei pe cari i-am combătut să mă erte, dacă aspru am fost în luptă, asigurându-i că nu ura ci iubirea m'a făcut să se combată.

Recomand tuturor și mai cu seamă fiilor mei, să iubească poporul și pe săteni și să lupte cu iubire pentru fericirea tuturor. O îmbrățișare fiicei și fiilor mei și ultima rugăciune tuturor a îngrijii și mângăia pe soția mea.

C. A. Rosetti.

Ultimele cuvinte ale lui C. A. Rosetti.

Până în ultimele momente — scrie „Românul” — C. A. Rosetti și-a păstrat totă inteligența, vorbind adesea cu ai săi despre soarta țării și dând sfaturi amicilor, cari nu l'au părăsit nici un moment.

„In vechime, dăse elu celor pe cari îi chemase vădându că morțea sosese, bătrânul satului, când se simțea slăbind, când credea că i-a venit sfârșitul, chema copiii lui și le spunea ceace credea că trebuie să facă, ceace credea că este bine; le spunea că mai are o și seou două de trăit și că i-a chemat ca să-l ia ziua bună dela dănsii; totu astfelu am făcut și eu, v'am chemat pre voi cari mă iubiți, ca voi să spuneți celorlalți ceace cred în privința familiei, în privința voastră, în privința stării actuale de lucruri; care sunt părerile mele în privința vechei și noiei generații și ce trebuie să faceți voi.”

*) Aci se găsesc următoarele cuvinte:

„Dacă guvernul și Camerile vor voi a plăti datoriile seou a face un dar soției mele, o rog să-l primescă, căci calumnia nu va mai avé nici o putere când eu nu mai sunt.”

In urma unei sfătuirii cu d-na Rosetti, acestu adausă a fost suprimat de d. C. A. Rosetti.

„Atunci ce te face să te îndoiesc, că eu n'asă dori același lucru pentru țera și poporul, din care fac parte?”

Când cu expozițiunea din Sibiu, Rosetti fiind ministru de externe și președinte provisor al consiliului, ambasadorul Austriei se înfățișază la dănsul cerându-i se ia măsură de rechemare a unui general român, care se află în Transilvania și face agitație.

„Un general român în Transilvania, răspunde Rosetti, vă înșelați. Nici un singur general nu lipsește din țera.”

„Este generalul Davila, Escelență,” afirmă ambasadorul.

„Generalul copiilor cu puscă de lemn? Acela poate să lipsescă. Nu cumva și elu inspiră îngrijiri mariei împărății? Apoi acela e francesu și d-ta scii, că Francesii nu pre sci geografă, elu a vedutu Român aici, Român acolo și vorbește ca și când ar vorbi aici.”

Conversațiunea s'a încheiat aici. Ambasadorul a vedutu, că era de prisos să mai stăruiască, și generalul Davila a rămas în Sibiu la expozițiune totu timpul concediului seou.

Rosetti a fost un infocat republican, der avându în vedere situația geografică a țării, susținea sincer di-

După ce le espuse vederile și dorințele sale, C. A. Rosetti îi sărută cu iubire. Ultimele cuvinte, pe care le-a pronunțat, au fost privitoare la țiarul „Românul”, pentru țera și în parte pentru muncitor și săteni, „de a căroru sorte trebuie să ne ocupăm mai cu seamă.” Din parte-le sătenii au fost cei cari au dat ultima mângăiere arătându-i că-l cunosc.

Turda 19 Aprilie.

(Reuniunea de maghiarizare din Clușiu și comitatul Turda-Arieș.)

Domnule Redactor! Comitetul reuniunii de cultură seou mai bine de maghiarizare din Clușiu cu data de 17 Ianuarie a. c. s'a adresat la viceșpanul comitatului nostru cu rugarea, să mijlocască, ca comitatul Turda-Arieș să ia parte ex officio la adunarea de constituire a acelei reuniuni. Viceșpanul la acesta a răspuns, că nu dănsul, ci adunarea comitatensă are să decidă în această cauză, și totodată a transpus totă afacerea la comisiunea permanentă.

Acastă comisiune, luându la desbatere procedura viceșpanului și rugarea reuniunii din Clușiu, după o desbatere serioasă a aprobat procedura viceșpanului. In ședința adunării comitatense din 14 Aprilie s'a adus în cauză această, conformu propunerii făcute de comisiunea permanentă, următorul concludu: „Aprobându procedura viceșpanului, adunarea generală anunță, că la tote acele năsuințe, cari au de scopu înaintarea spirituală și materială a patriei noastre iubite și consolidarea sentimentului de iubire de patrie, va lua parte sprijinindu-le moralicesce și este convinsă, că reuniunea din cestiune va fi de ajuns sprijinită de către particulari....”

De aici se vede, că comitatul Turda-Arieș n'a voit și nu voiesce a participa la adunările reuniunii din Clușiu ca comitat, nu voiesce a se înscrie ca membru la acea reuniune precum au făcut alte comitate.

„Kolozsvari Közlöny” și „Ellenzék”, ca să nu observe publicul lor denegarea cererii comitetului reuniunii din Clușiu, s'au apucat de concludu din cestiune și l'au împenat și interpretat după calapodul lor.

Față cu curentul nebunesc de maghiarizare și față cu conclusele altor comitate, procedura adunării comitatense din Turda în cauză maghiarisării se poate considera ca mai moderată.

X.

Concertul din Orăștia

Orăștia, 20 Aprilie a.

Concertul corului micștu din Orăștia, ținut Duminecă în 12 Aprilie a. c., a reeșit spre deplina mulțămire a distinsului public român și străin, care a luat parte la această producțiune musicală. Numerii executați de corul micștu, sub conducerea zelosului învățătoru Branga, ne-au dovedit, că silințele ce le-a pus d. diriginte nu au fost zadarnice, căci corul a arătat un progres remarcabil. Este de prisos să mai amintesc, că acestu cor modest a lăsat o plăcută suvenire în inimile oșpeților, cari ne-au cercetat în vera trecută când cu festivitățile Asociațiunei, și de atunci încôce a progresat spre bucuria tuturor iubitorilor de musică.

Partea principală în reușirea concertului se cuvine d-lui Isăia Popa, cunoscutul basist, care a avut deja ocaziuni dese pentru a da probe înverdate de desțitarea și talentul seou. In momentul când d-lu Popa a pășit pe podiu, fu întâmpinat de un vifor de aplause frenetice și dreptu semn de distincțiune, simpatie și suvenire i s'au aruncat nisce frumoșe buchete de flori din partea unor afabile domnișore române. D-lu

nastia, nerenunțându însă la virtuțile republicane-democratice, căci nimeni nu l'a putut îndupleca să primescă o decorațiune română seou străină.

Românii adevărați plângă cu atât mai multu pierdereă acestui mare bărbat al lor, cu cât elu a murit cu sufletul zdrobit de mâhnire, că multe din proiectele lui cu adevărat românesci, în ceea ce priveșce organizarea internă a poporului Român, au rămas nerealizate. De aceea, după întorcerea armatei de pe câmpul de onore, poporul făcându-i o manifestațiune cu faclă, elu a accentuat: „Nu e de ajuns numai luarea Plevnei de afară, mai trebuie să cadă și Plevna dinăuntru, pentru ca poporul român să potă fi unit, tare și mare!”

Rosetti, ca om modest în totă viața lui, a voit să dea un exemplu de modestie chiar și în ceasul morții; căci a dispus prin testament, ca înmormântarea lui să se facă fără nici o pompă și cheltuală din partea guvernului, ci numai cu un singur preot de mir, ca la orice sătean seou orășen seou serac român.

Durerea și pierdereă este imensă pentru întregu poporul român din Munți și din Câmpii.

București, 8/20 Aprilie 1885.

Popa, în semn de recunoștință, a cântat, pre lângă Nrii programei, piesele „Dor de răsbunare” și la urmă „Ciobanul”.

Fiecare piesă a trebuit să o repeteze — atât de neastempărat și nesățios era dorul publicului de a se delectă la puternicele accente de bas al d-lui Popa.

Străinii, cari nu s'au așteptat la un asemenea rezultat strălucit, încă au fost satisfăcuți și nu au avut nici un motiv de a se căi, că au luat parte la concertul nostru. Orăștienii datoresc multă recunoștință d-lui Isăia Popa, care prin o inițiativă energică a sciutu să învingă nisce pedeci ciudate și să vină dela Sibiu în mijlocul nostru, chiar cu pericolul de a fi confiscat de amicii săi din Sibiu.

Concertul a trecut mai pe urmă într-o animată petrecere de joc, care a durat până către ziua. O plăcută impresiune au făcut mai multe dōmne și domnișore române, care s'au prezentat la petrecere în pitorescul costum național, ce le ședea atât de bine și frumos.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

Pesta, 22 Aprilie. — In timpul șederei împăratului și prințului de coronă în Pesta cu ocaziunea deschiderii expozițiunei, în castelul Budei se va da o serată. — In conferința clubului partidei liberale, ministrul președinte a schițat cuprinsul răspunsului la interpelarea făcută în privința ridicării vamei franceze, a corespondenței germane între corpurile trupelor din armata comună, și a preinsei(?) împedcării a serviciului divin român într-o comună din comitatul Turda.

DIVERSE.

Răsbunarea publicului. — In Caen s'a împușcat deunăzile locotenentul Dechoudières, pe care d-șora Gelly, prima cântăreță de operete a teatrului de acolo, îl iubise mai întâiu și n' urmă — îl trădase. Cu tote că relațiunea lor era cunoscută în oraș, artista nu voi să consimtă a nu mai juca câteva zile în semn de doliu, ci s'era eșl dintre culise zimbindu într'un costum cochet. Publicul, care apăruse în mare număr, luă energic partea nenorocitului locotenent. Un șgomotu infernal, șuerături și strigăte întâmpinări pe cântăreță, ér dintr'o loje se aruncă pe scenă o cunună mormentală împletită din mărgăritărelu cu inscripțiunea: „Iubitului meu!” Cântăreța privi cu un zimbetu ironic cununa, apoi făcu un compliment și părăsi scena, fiind demisionată din trupă în urma acestei demonstrații. Iată un public, care a sciutu da pedepsa meritată unei inimi lipsite de cele mai nobile și sfinte simțăminte.

Rectificare. — In numărul de ér 80 alu fōiei noastre, în pag. 2, col. 3, rând. 11 de susu se se citescă: „Și această pagubă n'are ore șorgintea în negligența organelor însarcinate cu supravegherea pădurilor?”

Assicurazioni Generali. Dintr'o programă a acestei societăți vedem, că pe lângă ramura asigurațiunei mixte pe viață cu scadența imediată, seou ficsată a se plăti înainte seou după morțe, a mai înființat unu despărțământ, cu prețențiunea asiguraților la 80 procente din câștigul, care după o durată de asigurațiune de trei ani se împarte în fiecare an între cei îndreptățiți, ér la casul unei pierderi eventuale ce se va dovedi prin v'unu Bilanțu, va trece acesta exclusiv în sarcina societății. Assicurazioni Generali, care mereu se șileșce a șatisfice dorințele îndreptățite ale publicului, a reformatu mai întâiu în modul celu mai liberalu condițiunile de asigurațiune pentru asigurarea pe viață, și prin introducerea de combinațiuni nouă a contribuit multu spre lășțirea asigurării pe viață. Noua introducere a participării la optzeci procente din câștig, va contribui de șigur multu spre popularizarea dorită a asigurațiunei pe viață, cu atât mai multu, de vreme ce și despărțământul, ce există la această societate încă dela anul 1852 pentru șimpla asigurare pe casu de morțe a produsu părtașilor o dividendă mijlocie de 29.77 procente.

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.”

Cu 1 Aprilie st. v. 1885 s'a început unu nou abonamentu, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai fōiei noastre.

Cursulu pieței Brașov

din 22 Aprilie st. v. 1885.

Bancnote românesce	Cump.	8.70	Vënd.	8.72
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'ori	»	9.85	»	9.88
Lire turcesce	»	11.12	»	11.18
Imperial	»	10.12	»	10.15
Galben	»	5.80	»	5.85
Scrisurile fonc. „Albina”	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusesc	»	121.—	»	123.—
Discontul	»	7—10 % pe anu.		

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Anrel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 21 Aprilie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	94.70	Bonuri croato-slavone	101.-
Rentă de hârtă 5%	90.30	Despăgubire p. dijma de vinț unğ.	96.50
Imprumutul căilor ferate ungare	145.25	Imprumutul cu premiu unğ.	115.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti unğ. (1-ma emisiune)	97.-	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	118.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti unğ. (2-a emisiune)	—	Renta de hârtă austriacă	81.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti unğ. (3-a emisiune)	105.40	Renta de arg. austr.	81.45
Bonuri rurale ungare	101.75	Renta de aur austr.	105.65
Bonuri cu cl. de sortare	101.50	Losurile din 1860	139.25
Bonuri rurale Banat-Timiș	101.-	Acțiunile băncii austro-ungare	855.-
Bonuri cu cl. de sortare	101.-	Act. băncii de credit unğ.	285.25
Bonuri rurale transilvane	100.75	Act. băncii de credit austr.	283.-
		Argintul — Galbini împărătesci	5.89
		Napoleon-d'or	9.92 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	61.40
		Londra 10 Livres sterlinge	125.60

Bursa de București.

Cota oficială dela 9 Aprilie st. v. 1885

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	84	—
Renta rom. amort. (5%)	87 1/4	—
convert. (6%)	88	—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	29 1/2	—
Credit fonc. rural (7%)	97 3/4	—
" " (5%)	81 1/4	—
" " urban (7%)	95 1/2	—
" " (6%)	89 1/4	—
" " (5%)	82	—
Banca națională a României	1120	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	300	—
" " Națională	225	—
Aur	13. 3/4 %	—
Bancnote austriace contra aur	—	—

Publicațiune. (Nr. 47)

Duminecă în 21 Aprilie (3 Maiu 1885 se voru închiria prin licitațiune următoarele case ale Bisericeii St. Nicolae:

- 1) Suburbiu Scheiu Nr. 1388 din Țiua de licitațiune séu dela St. Michailu 1885. pe unu an;
- 2) Suburbiu Scheiu Nr. 1391 dela St. Michailu 1885 pe trei ani;
- 3) Suburbiu Scheiu Nr. 1392 dela St. Michailu 1885 pe trei ani.

Licitațiunea se va ținea la 10 ore înainte de amiazi în Casa de Ședințe a Bisericeii amintite și condițiunile se afiu până atunci la epitropul I. A. Navrea în Suburbiu Scheiu.

(Nr. 13)

Inscințare.

PENTRU CURSULĂ ALĂ II-lea și celă din urmă

ce voiu deschide spre învățarea fundamentală de a lua măsură și a croi după metodul D-lui H. Klemm, consilieră reg. ală comisiunei și direcțiunii Academiei europene de mode din Dresda, noteză următoarele prețuri reduse:

Pentru dómne și domnișóre avute 10—15 fl.

" " " mai puțină avute voiu face prețuri excepționale.

Locuința mea se afiu în strada Căldărariloră, casa lui Montaldo Nr. 488, scara I, etagiulă I, ușa Nr. 3.

Cu toă stima

J. Graf, instructoră de croită.

Mulțămită generală din Brașovă.

Adeverimă că amă învățată dela d-lă **J. Graf** în timpă de 6 săptămăni completă desemnulă de croită pentru haine femcesci și compunerea loră. Dreptă aceea ne simțimă atinse în modă plăcută de a exprima d-lui I. GRAF mulțămita năstră pentru osteneță și diligența sa și de a-lă pută recomanda pretutindenea cu privire la cunoscințele sale speciale și la metodulă séu ușoră de cuprinsă.

Brașovă, 27 Martie 1885.

Mary Wilmaek, Carolina Hermann, Luise Ackerfeld, Helene Scholtes, Regina Mehlbacher, Elise Geist.

Anunțămă aceloră onorați cetitori, cari voru binevoi a se abonă la fôia năstră de aici încolo, că avemă încă în rezervă numeridela începutulă anului 1885 prin urmare potă se aibă colecțiunea completă.

Administrațiunea Gaz. Trans.

Casse de feră sistemă Wertheim

ce resistă pe deplină în contra focului și nici nu se potă sparge, din renumita fabrică de casse

L. FLEISCHER

oferă pe prețuri convenabile în cele mai favorabile condițiuni și în toă mărimile.

Iustiniană M. Grama,
depositarulă fabricei în Brașovă.

Mersulă trenuriloră

pe linia **Predeală-Budapesta** și pe linia **Teiușă-Aradă-Budapesta** a călei ferate orientale de stată reg. unğ.

Predeală-Budapesta				Budapesta-Predeală				Teiușă-Aradă-Budapesta				Budapesta-Aradă-Teiușă.			
Trenă accelerat	Trenă de persoane	Trenă omnibus	Trenă de persoane	Trenă de persoane	Trenă omnibus	Trenă accelerat	Trenă omnibus	Trenă de persoane	Trenă omnibus	Trenă de persoane	Trenă omnibus	Trenă de persoane	Trenă omnibus	Trenă de persoane	Trenă omnibus
Bucurescă	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Teiușă	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35
Predeală	1.09	—	3.50	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55
Timișă	1.33	—	10.15	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințulă de josă	4.04	11.09	—	Szolnok	11.14	12.28
Brașovă	2.06	—	10.50	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibotă	4.35	11.43	—	Aradă	3.35	5.30
Feldióra	2.16	6.30	5.45	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	Orăștia	5.02	12.13	—	Glogovață	4.00	6.20
Apatia	2.44	7.09	6.28	Várad-Velence	4.21	9.37	3.25	—	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Gyrok	4.16	6.39
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	Deva	6.05	1.48	—	Paulișă	4.47	7.19
Homorodă	3.18	8.09	7.42	Mező-Telegd	4.40	9.59	—	—	Branicica	6.34	2.21	—	Radna-Lipova	5.02	7.39
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	Rév	5.02	10.28	3.56	—	Ilia	7.01	2.54	—	Conopă	5.25	8.11
Sighișóra	4.51	10.18	10.52	Bratca	5.46	11.41	4.31	—	Gurasada	7.15	3.09	—	Bérvova	5.57	8.49
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	Bucia	6.09	12.15	—	—	Zam	7.49	3.48	—	Soborșin	6.18	9.18
Mediașă	5.39	11.36	12.43	Ciucia	6.28	12.48	—	—	Soborșin	8.32	4.37	—	Zam	7.11	10.27
Coșsa mică	6.00	12.11	1.23	Huedin	6.52	1.48	5.28	—	Bérvova	9.19	5.30	—	Gurasada	7.48	11.18
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	Stana	7.32	3.21	6.01	—	Conopă	9.40	5.58	—	Radna-Lipova	8.22	11.57
Blași	7.02	1.29	3.06	Aghiriș	7.51	3.54	—	—	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Ilia	8.40	12.27
Crăciunelă	—	1.45	3.22	Ghirbău	8.12	4.34	—	—	Paulișă	10.32	6.56	8.41	Branicica	9.02	12.57
Teiușă	7.38	2.26	4.15	Nedeșdu	8.24	4.52	—	—	Gyrok	10.48	7.15	9.01	Deva	9.32	1.45
Aiudă	7.55	2.48	4.44	Clași	8.38	5.11	—	—	Glogovață	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.12	2.58
Vințulă de susă	—	3.12	5.10	Apahida	8.57	5.40	7.08	—	Aradă	12.32	8.05	9.45	Orăștia	10.47	3.46
Uióra	—	3.19	5.19	Ghirbău	9.23	6.00	7.18	—	Szolnok	12.00	8.45	6.10	Șibotă	11.14	4.20
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	Clăși	9.50	6.29	—	—	Budapesta	4.09	2.10	7.27	Vințulă de josă	11.46	5.06
Ghirisă	8.48	4.10	6.38	Apahida	11.15	8.14	8.29	—	Viena	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15
Apahida	—	5.39	8.51	Ghirisă	12.04	9.49	8.53	—	Teiușă	6.20	—	—	Budapesta	12.53	7.00
Clăși	10.08	5.59	9.18	Uióra	12.12	9.58	—	—							
Nedeșdu	10.18	6.28	8.00	Vințulă de susă	12.19	10.07	—	—							
Ghirbău	—	6.54	8.34	Aiudă	12.45	10.42	9.17	—							
Aghiriș	—	7.10	8.59	Teiușă	1.15	11.32	9.40	—							
Stana	—	7.25	9.35	Crăciunelă	1.44	12.03	—	—							
Huedin	11.33	8.11	11.04	Blași	2.00	12.24	10.12	—							
Ciucia	12.06	8.52	12.17	Micăsasa	2.34	12.43	—	—							
Bucia	—	9.11	12.47	Coșsa mică	2.52	1.22	10.45	—							
Bratca	—	9.29	1.21	Mediașă	3.27	2.24	11.07	—							
Rév	12.25	9.52	2.05	Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—							
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	Sighișóra	4.50	4.17	12.15	—							
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—							
Várad-Velinte	—	10.56	3.55	Homorod	6.47	7.07	1.32	—							
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—							
P. Ladány	1.54	11.14	7.30	Apatia	8.09	8.46	2.24	—							
Szolnok	3.14	1.47	11.05	Feldióra	8.41	9.20	2.44	—							
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	Brașovă	9.20	10.15	3.15	—							
Viena	2.00	6.20	2.00	Timișă	—	6.00	3.25	—							
				Predeală	—	6.57	4.03	—							
				Bucurescă	—	7.32	4.28	—							
					—	—	10.25	—							

Nota: Ôrele de nôpte suntă cele dintre liniile grôse.

Tipografia ALEXI. Brașovă.